

Life on our Planet, Netflix

ANMELDELSE AF JESPER MILÁN,
GEOMUSEUM FAXE

De sidste par år har budt på en række rigtig gode tv-serier, hvor fortidens dyreliv, med stærk bias i retning af dinosaurerne, er blevet vakt til live takket være den til stadig bedre og bedre computerteknologi. Især Apple TV's Prehistoric Planet, der nu har kørt i to sæsoner portrætterer dinosaurerne på den hidtil mest overbevisende og livagtige måde, med meget af den nyeste viden om dinosaurernes liv og udseende indkorporeret.

Nu har Netflix fulgt trop med en ny serie, der hedder Life on our Planet. Serien er produceret af Steven Spielberg, og det er Morgan Freeman der lægger stemme til speakeren.

Life on Our Planet indeholder otte episoder der tager seeren gennem en række af de vigtigste begivenheder i livets historie. Hver episode veksler mellem computergenereret forhistorisk liv, og klip fra moderne økosystemer, der er sammenlignelige med de forhistoriske økosystemer.

Den første episode hedder The Rules of Life og beskriver gennem en række klip fra forskellige tider, hvordan livets udvikling er foregået. Reelt set er den første episode et sammenklip af alle de bedste scener fra hele serien, hvilket man hurtigt vil lægge mærke til når man får set de andre episoder.

Anden episode, The First Frontier, følger det første livs opståen på Jorden, og ser på udviklingen af jægere og byttedyr gennem Kambrium og Ordovicium. Der er især en god jagtscene hvor en *Anomalocaries* jager trilobitter, og fra Ordovicium ser vi de kæmpe orthoceratitter *Camaroceras*, jage byttedyr på bunden.

Tredje episode 'Invaders of the Land' følger livets indtog på landjorden, først med planter og leddyr, og senere de første urpadder, og til første ægte reptiler der kan lægge vandtætte æg, som gør dem i stand til at udbrede sig over hele verden.

Fjerde episode 'In Cold Blood', starter i Triastiden, umiddelbart efter den store masseuddøen der afsluttede Perm-tiden, og fokuserer på de få overlevede dyr på landjorden og viser hvordan de udvikler sig både i retning af pattedyr, dinosaurer og krokodiller. Vi får også her et kort glimt af flyveøgler og forskellige marine krybdyr, der ellers ikke bliver omtalt i resten af serien.

I femte episode 'In the Shadow og Giants' er det dinosaurerne, der er i fokus, og der vises forskellige rovdinosaurer jage deres foretrukne byttedyr gennem

tiden, og et underholdende parringsritual blandt to Tyrannosaurer. De små rovdinosaurer som *Deinonychus* er flot portrætteret med fuld fjerdrag.

Sjette episode 'Out of the Ashes', starter med den store masseuddøen, her portrætteret udelukkende med et stort meteornedslag. Vi følger de overlevende få grupper, og ser på hvordan de langsomt får fodfæste på Jorden og begynder at blive til de grupper, der behersker landjorden i dag. Der er også et flashback til Juratiden, hvor vi ser hvordan nogle små rovdinosaurer udvikler evnen til først at svæve-flyve med deres flerklædte arme, og senere udvikler sig til fuglene. Der er en dinosaur-gruppe, der overlevede den store masse uddøen. Et spring frem i tiden bringer os til Sydamerika, hvor landjorden beherskes af tre meter høje Terrorfugle, og vi ser de første sabelkatte i aktion.

Syvende og næstsidste episode 'Inheriting the Earth', handler om pattedyrenes udvikling til alle de former vi kender i dag, startende med et flashback til Juratiden, hvor vi ser nogle små pattedyr, der lever undertrykt i skyggen af dinosaurerne. Vi ser hvordan pattedyrene udvikler sig til at leve i havet og blive til de første hvaler, og hvordan klimaforandringer på Jorden driver udviklingen af græs-spisende pattedyr. En sabelkat prøver forgæves at jage det svært pansrede bæltedyr *Doedicurus*, der har udviklet en halekølle i stil med kridttidens ankylosaurere. Episoden slutter ved starten af istiden, der sætter scene for sidste og ottende afsnit 'Age of Ice and Fire'. Her følger vi istidens dyr som mammuter og huleløver, og især menneskets udvikling frem til den altdominerende art på Jorden som vi er i dag.

Hvor god er serien Life on our Planet så?

Skal man komme med noget berettiget kritik af serien, så vil den hovedsagligt gå på den konstante springen frem og tilbage i tiden, mellem den forhistoriske verden der bliver præsenteret, og de nutidige paralleller

på Jorden i dag. De kan være meget svære at holde styr på, da det ikke altid er lige klart hvor man tidsmæssigt befinder sig, og speaken i nogle tilfælde først et godt stykke inde i klippet nævner, at det er nutidige dyr vi ser på nu.

Morgan Freemans basdybe speak til serien, er helt unødvendig dramatisk, og bliver meget hurtigt trættende at høre på. Computergrafikken, er ikke helt på højde med de andre nye serier om forhistorisk dyreliv, og nogle af dyrene kommer til at virke lidt gummiagtige at se på. Især Perm-tidens krybdyr virker meget klodsede og ikke helt livagtige.

En anden ting, som desværre går igen og igen i rigtig mange serier, er at dyrene gives en ret unaturlig adfærd, hvor de hele tiden skal gå rundt og brøle

umotiveret af hinanden. En helt klassisk 'brøler', som har optrådt stort set lige siden dinosaurerne optrådte i computer genereret form i den første Jurassic Park film fra 1993, er at rovdyrene stiller sig op og brøler af de byttedyr de har sneget sig ind på, inden de angriber dem. Det er en helt utrolig tåbelig jagtstrategi, som aldrig ses blandt nulevende dyr.

Men disse ting taget i betragtning, så er det absolut en serie der er værd at se, og som er forfriskende nyskabende ved at give en god oversigt over hele livet og Jordens historie, og ikke kun fokuserer på dinosaurerne, som så mange andre serier gør. Og bliver Morgan Freemans dramatiske, dybe basstemme for meget (og det gør den hurtigt), så kan man jo altid skrue ned for lyden.